

KALLAY & PARTNERI

Datum: U Zagrebu, dana 02.04.2026. godine

OPĆINSKI SUD U ZADRU

Borelli 9

23 000 ZADAR

Na posl. broj: Povrv-45/2026

Pravna stvar:

Tužitelj: **ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. – PODRUŽNICA ZAGREBPARKING** sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 41, OIB: 85584865987, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva KALLAY & PARTNERI d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ilica 1A/III;

Tuženik: **MARIN PEŠA** iz Zadra, Ulica Gospe Maslinske 50, OIB: 64325692224;

VPS: 37,24 EUR

Radi: Isplate

Naš broj: 00-25/0079-007

Predaja: e-komunikacijom

PODNEŠAK

1X, punomoć, prilozi

tužitelja

I. Ovime se obavještava Naslovni sud da je tužitelj za zastupanje u ovoj pravnoj stvari opunomoćio odvjetnike iz Odvjetničkog društva KALLAY & PARTNERI d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ilica 1A/III, i to sve sukladno punomoći koja se dostavlja u prilogu ovog podneska, slijedom čega se predlaže sudu sva buduća pismena dostavljati iskazanim punomoćnicima putem sustava e-komunikacije ili izravno na adresu iskazanih punomoćnika.

DOKAZ: Odvjetnička punomoć od dana 30.03.2026. godine

II. Dana 29.04.2025. godine u gore navedenom predmetu doneseno je rješenje o ovrši posl. br. Ovr-1952/2025, od strane javnog bilježnika Emila Brkića iz Zadra, a kojim je ovršeniku, sada tuženiku, naloženo da ovrhovoditelju, sada tužitelju, namiri novčanu tražbinu u iznosu od 37,24 EUR zajedno s pripadajućim iznosom zakonskih zateznih kamata i troškovima ovršnog postupka, a temeljem ovjerovljenog izvatka iz poslovnih knjiga tužitelja kao vjerodostojne isprave.

III. Dana 11.03.2026. godine Naslovni sud donio je rješenje posl. br. Povrv-45/2026-2, kojim se stavlja izvan snage gore navedeno rješenje o ovrši u dijelu u kojem je određena ovrha te se u tom dijelu ukidaju sve provedene radnje, a postupak će se nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

U prilogu predmetnog rješenja, tužitelju je dostavljen prigovor tuženika od dana 27.06.2025. godine, a na koji se tužitelj u nastavku očituje kako slijedi.

IV. Tuženik u prigovoru u bitnome osporava osnovu tužiteljevog potraživanja, navodeći kako isti ne upravlja vozilom već je to bio njegov sin Josip Peša, a podredno ističe prigovor zastare utuženog potraživanja. Međutim, tužitelj ističe da takvi navodi tuženika ne odgovaraju činjeničnom stanju niti su utemeljeni na važećim propisima.

V. U pogledu tuženikovog osporavanja osnove tužiteljevog potraživanja, tužitelj prvenstveno ističe da je sustav organizacije i naplate parkiranja na području Grada Zagreba reguliran Odlukom o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Zagreba br. 12/2011, 18/2013, NN br. 111/2014, Službeni glasnik Grada Zagreba br. 22/2017, 20/2018) (nadalje u tekstu: Odluka) te Pravilnikom o korištenju javnih parkirališta i javnih garaža (Službeni glasnik Grada Zagreba br. 40/2022) (nadalje u tekstu: Pravilnik).

Odredbom članka 4. Odluke određeno je da poslove organizatora parkiranja obavlja upravo tužitelj u svojstvu organizatora parkiranja, dok je odredbom članka 2. Odluke određeno da organizator parkiranja obavlja tehničke i organizacijske poslove, naplatu i nadzor nad parkiranjem vozila te obavlja i druge poslove.

Sukladno odredbi članka 24. Odluke, tuženik je parkiranjem vozila na javnom parkiralištu sklopio s tužiteljem ugovor o korištenju jednoga parkirališnog mjesta na javnom parkiralištu u trajanju od 24 sata (dnevna karta).

Korisnikom parkirališta koji podliježe plaćanju dnevne parkirališne karte smatra se, u smislu odredbe članka 3. Odluke, vlasnik vozila koji je evidentiran u odgovarajućim evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova prema registarskoj oznaci vozila. Osim vlasnika vozila, korisnikom parkirališta smatra se i primatelj leasinga kojemu je vozilo prepušteno na korištenje na temelju pravnog posla leasinga, odnosno najmoprimac kojem je osoba koja obavlja registriranu djelatnost rent-a-car usluge prepustila vozilo na korištenje na temelju ugovora o najmu.

Sukladno odredbi članka 18. Odluke, za korištenje javnih parkirališta i javnih garaža korisnik mora imati valjanu parkirališnu kartu. U slučaju da isti nema valjanu parkirališnu kartu, sukladno odredbi članka 24. st. 4. Oduke, organizator parkiranja ostavit će dnevnu kartu s nalogom za plaćanje na vozilu, koju je korisnik dužan platiti u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora.

U konkretnom slučaju, tužitelj je proveo kontrolu i naplatu dnevne karte prema odredbama Odluke i Pravilnika, slijedom čega je utvrđeno da tuženik nije imao uredno kupljenu parkirališnu kartu.

Tužitelj je uz ovaj podnesak priložio i fotografije vozila tuženika i lokacije na kojoj je isto bilo parkirano, a iz kojih je vidljivo da se radi o javnoj površini na kojoj se vrši naplata parkiranja u skladu s važećim propisima te da se dnevna karta nalazi na vjetrobransko staklo vozila. Slijedom navedenog, jasno je da su tvrdnje tuženika paušalne, neargumentirane i ničim potkrijepljene te da su usmjerene isključivo na odugovlačenje ovog postupka.

Stav i tvrdnje tužitelja potvrđuje i sudska praksa pa tako Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi u svojoj odluci od dana 10.11.2025. godine, navodi:

„6.3. Sud se pravilno poziva na čl. 3. st. 1. Odluke o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Zagreba 12/11., 18/13., 20/14., 22/17., 20/18. dalje - Odluka) propisano je da parkiranjem vozila na javnoj parkirališnoj površini korisnik sklapa s organizatorom parkiranja ugovor o korištenju javne parkirališne površine, prihvaćajući uvjete propisane Odlukom, dok čl. 4. Odluke propisano kako poslove organizatora parkiranja obavlja tužitelj (trgovačko društvo Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Zagrebparking). Čl. 3. st. 3. Odluke propisano je da se korisnikom smatra vlasnik vozila koji je evidentiran u odgovarajućim evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova prema registarskoj oznaci vozila, a za vozila koja nisu evidentirana vlasnik vozila utvrđuje se na drugi način. Čl. 18. i 20. Odluke propisano je da za korištenje javnih parkirališta korisnik parkirališta mora imati parkirališnu kartu. Parkirališna karta izdaje se kao dnevna karta za određenu parkirališnu zonu, a za kraće vrijeme korištenja parkirališna karta izdaje se i kao satna karta. Čl. 24. Odluke propisano je da je korisnik javnog parkirališta dužan valjanu parkirališnu kartu u materijaliziranom obliku u roku od pet (5) minuta od parkiranja vozila istaknuti na vozilu tako da organizator parkiranja može provjeriti njezinu valjanost. St. 2. istog članka određeno je da ako korisnik ne istakne valjanu parkirališnu kartu u materijaliziranom obliku u roku iz st. 1. ovog članka ili ne istakne tako da se ne može provjeriti njezina valjanost, smatrati će se da nema valjanu parkirališnu kartu. St. 3. istog članka određeno je da ako korisnik nema valjanu parkirališnu kartu, smatrati će se da je sa organizatorom parkiranja sklopio ugovor o korištenju jednog parkirališnog mjesta na javnom parkiralištu u trajanju od 24 sata te da će u tom slučaju osoba koju ovlasti organizator parkiranja ostaviti dnevnu kartu s nalogom za plaćanje na vozilu, koju je korisnik dužan platiti u roku od 8 dana od dana sklapanja ugovora.

7. Visina tužbenog zahtjeva utvrđena je temeljem izvotka iz ovjerovljenih poslovnih knjiga i specifikacije izdanih dnevnih parkirališnih karata, dok je cijena izdanih dnevnih karata određena čl. 3. u svezi sa čl. 7. Pravilnika o korištenju javnih parkirališta i javnih garaža (Službeni glasnik Grada Zagreba br. 17/18., 16/19. i 21/20.).

8. Takva činjenična i pravna utvrđenja prihvaća i ovaj sud. Tuženik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporene presude, sud je pravilno primijenio materijalno pravo, a troškovi parničnog postupka pravilno su obračunati sukladno odredbi čl. 154.st.1. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a i odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23. - dalje OT).“

Nadalje, Županijski sud u Puli – Pola u svojoj odluci od dana 27.04.2022. godine, navodi:

„13. Pored toga to je sukladno i pravnom shvaćanju zauzetom na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 15. lipnja 2018. koje glasi: "U parnicama radi naplate karte za parkiranje pasivno je legitimirana osoba koja je upisana u evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova kao vlasnik vozila u skladu članka 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj SU IV-148/2018).“

DOKAZ: Uvid u Odluku o organizaciji i načinu naplate parkiranja
 Uvid u Pravilnik o korištenju javnih parkirališta i javnih garaža
 Uvid u Opće uvjete isporuke komunalne usluge parkiranja na uređenim javnim parkiralištima s naplatom
 Uvid u službene stranice tužitelja (<https://www.zagrebparking.hr/djelatnosti/javna-parkiralista/cijene-i-vrste-parkiralisnih-karata/dnevna-parkiralisna-karta-232/232>)
 Potvrda o vlasniku/korisniku vozila
 Fotografije
 Presuda Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalne službe u Požegi posl. br. GŽ-998/2025
 Presuda Županijskog suda u Puli – Pola posl. br. GŽ-393/2022

VI. U pogledu visine potraživanja, tužitelj ističe da se u skladu sa odredbom članka 31. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24) izvadak iz poslovnih knjiga smatra vjerodostojnom ispravom, pri čemu je isti podoban za ovrhu ako su u njemu naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane tražbine.

Budući da u konkretnom slučaju izvadak iz ovjervljenih poslovnih knjiga tužitelja sadrži sve navedeno, očito proizlazi da je predmetna isprava pogodna da se na temelju nje odredi ovrha.

Tužitelj dodatno ističe da se zaduženje navedeno u izvatku iz poslovnih knjiga odnosi upravo na predmetne dnevne parkirališne karte, što je jasno i nedvojbeno naznačeno u samoj ispravi pod brojem računa.

Tužitelj ponavlja kako je cijena dnevne parkirališne karte određena prema važećem cjeniku objavljenom na službenim stranicama tužitelja. Iz specifikacije izdanih dnevnih parkirališnih karata nesporno proizlazi da je vozilo tuženika bilo parkirano na predmetnim lokacijama, zbog čega je tuženiku pravilno i zakonito zaračunata dnevna parkirališna karta u navedenom iznosu.

Dakle, nedvojbeno je jasno da predmetno potraživanje postoji, a što potvrđuje izvadak iz ovjervljenih poslovnih knjiga od dana 12.02.2025. godine koji i sam zakon pretpostavlja kao vjerodostojnu ispravu temeljem koje se pokreće ovršni postupak. Sijedom svega navedenog, u konkretnom slučaju da nema osnove za njegovo osporavanje.

DOKAZ: Izvadak iz ovjervljenih poslovnih knjiga od dana 12.02.2025. godine
 Račun broj: 120962/0007000018/2
 Račun broj: 16801/0007000018/2
 Račun broj: 3436/0007000018/2
 Račun broj: 205023/0007000018/2
 Račun broj: 113241/0007000018/2
 Po potrebni financijsko vještačenje

VII. U pogledu istaknutog prigovora zastare, tužitelj ističe da je u konkretnom slučaju sukladno odredbi članka 225. ZOO-a određeno da tražbine zastarijevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Obzirom da zakonom nije određen neki drugi rok zastare za predmetno potraživanje, u ovome se predmetu ima uzeti petogodišnji zastarni rok kao relevantan. Nadalje, sukladno odredbi članka 241. ZOO-a određeno je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom. Uvidom u spis predmeta nesporno je da je prijedlog za ovrhu izrađen dana 13.02.2025. godine, dok je rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave doneseno od strane javnog bilježnika Emila Brkića iz Zadra dana 29.04.2025. godine, a uzimajući u obzir da je prva tražbina sukladno izvatku iz ovjervljenih poslovnih knjiga od dana 12.02.2025. godine dospjela na naplatu dana 31.08.2020. godine, razvidno je da je prijedlog za ovrhu podnesen unutar petogodišnjeg zastarnog roka pa je prigovor zastare tuženika u cijelosti neosnovan.

VIII. Zaključno, tužitelj ističe kako u konkretnom slučaju ne postoji potreba za održavanjem ročišta. Naime, tuženik u svom prigovoru nije predložio održavanje ročišta, niti je predložio izvođenje bilo kakvih dokaza kojima bi potkrijepio svoje tvrdnje.

U takvoj procesnoj situaciji, održavanje ročišta bilo bi suvišno, neučinkovito i protivno načelu ekonomičnosti postupka, budući da ne bi moglo dovesti do drugačijeg činjeničnog ili pravnog zaključka. Kako su svi odlučni elementi za donošenje odluke već poznati i razjašnjeni, a tuženik nije postupio u skladu s pravilima o teretu dokazivanja, Naslovni sud je ovlašten i u mogućnosti donijeti odluku bez provođenja usmene rasprave, sukladno relevantnim odredbama Zakona o parničnom postupku.

IX. Slijedom svega navedenog, tužitelj u cijelosti osporava i poriče sve navode tuženika iz prigovora kao neosnovane i neutemeljene. Tužitelj predlaže Naslovnom sudu donijeti presudu kojom se u cijelosti održavana snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesenom od strane javnog bilježnika Emila Brkića iz Zadra dana 29.04.2025. godine pod poslovnim brojem Ovr-1952/2025 te naložiti tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, računajući od dana donošenja odluke pa do konačne isplate.

Tužitelj traži naknadu troška ovog postupka, i to:

ZAHTEJ ZA NAKNADU TROŠKA	
VPS:	37,24 EUR
broj bodova:	50
1. Sastav prijedloga za ovrhu od dana 30.04.2024. godine prema OTbr. 11.1. i 46.	
50 b x 2,00 EUR	100,00 EUR
25 % PDV-a	25,00 EUR
2. Troškovi priznati rješenjem o ovrsi	
	25,00 EUR
3. Jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak prema OTbr. 7.9., i 46.	
50 b x 2,00 EUR	100,00 EUR
25 % PDV-a	25,00 EUR
4. Sudska pristojba na prvostupanjsku odluku	
	13,27 EUR
UKUPNO:	288,27 EUR

ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. – PODRUŽNICA ZAGREBPARKING,
kojeg zastupa:

Marko Kallay

Digitally signed: 2.4.2026., 11:20

Issued by: CERTILIA